

give frihed til de få, hvis ikke det fjerner frihed for de mange, og det her forslag tager jo ikke frihed fra nogen trossamfund, tværtimod giver det dem større selvbestemmelse.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej, må jeg sige hr. Kamal Qureshi, det bliver vi ikke enige om. Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde til fru Lissa Mathiasen, og vi to har jo også diskuteret det før her i Folketinget.

I det øjeblik man gennemtvinger, at der er nogle regler for en kirke, for et trossamfund, om, at man kan indføre dette, så er der mange medlemmer, der vil synes, at de er medlem af en anden kirke end den, de var medlem af, inden loven blev gennemført.

Det forstår hr. Kamal Qureshi ikke. Det er også helt i orden, for vi har et meget forskelligt udgangspunkt. Fru Lissa Mathiasen forstår det heller ikke, men sådan er det altså, at jeg ser på det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kamal Qureshi, sidste gang.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Vi kan jo også godt benytte tiden og de her dialoger til at blive klogere, og det er ment af et ærligt hjerte. Jeg prøver vitterlig at forstå, hvordan mennesker kan føle, at de er medlemmer af et andet trossamfund, end de er i dag, hvis staten fjerner hindringen for at vie homoseksuelle, men samtidig siger, at det er deres egen afgørelse.

Hvis man eksempelvis i en familie ikke kan benytte sig af at gå ud i haven om aftenen, fordi der er et forbud mod at gå ud i haven, men det derefter siges, at det er ens egen afgørelse, om man vil gå ud i haven, så kan man benytte sig af den frihed.

Altså, jeg har vitterlig svært ved at forstå, hvordan medlemmer af et trossamfund kan føle, at de er medlemmer af et andet trossamfund? De kan jo stadig væk ud fra deres egen trosbekendelse og ud fra deres egne religiøse forskrifter fastholde, at de ikke ønsker at medvirke ved en homoseksuel vielse. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Først et helt pragmatisk spørgsmål til hr. Kamal Qureshi: Hvis det er så pragmatisk, så forstår jeg

slet ikke, at det er så vigtigt at komme med det forslag her.

Men jeg er altså nødt til at gentage, at hvis man inden for et trossamfund skaber en mulighed, som ikke var der, og som trossamfundet ikke har bedt om, så vil der være medlemmer, der mener, at det er blevet et andet trossamfund.

At hr. Kamal Qureshi sammenligner det med at gå en tur i haven, viser jo blot, at hr. Kamal Qureshi ikke har forstået religionsfrihedens særlige væsen og trossamfundets selvforståelses særlige væsen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver hr. Martin Henriksen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16.55

Martin Henriksen (DF):

Det er efter Dansk Folkepartis overbevisning en udmærket ordning, vi har i dag på dette område. I Dansk Folkeparti ser vi det ikke som politikernes opgave at blande sig i folkekirkens indre anliggender, medmindre folkekirken naturligvis selv beder politikerne om det.

Vi vil naturligvis overveje at lytte til de udmeldinger, der måtte komme, og tage dem med i vores overvejelser, men partiets holdning er klar: Ægteskab er for mand og kvinde. Historisk og traditionelt har det altid været sådan, og det skal der ikke laves om på. Vi fordømmer ikke anderledes tænkende borgere i dette land, men vi fastholder vores ret til at kæmpe for det, der er vores overbevisning.

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at folkekirken ikke er afklaret omkring dette spørgsmål, og kirken har ikke mig bekendt rettet henvendelse til Folketinget for at få ændret den nuværende lovgivning på området.

Den dialog, der har været i folkekirken i løbet af de sidste par år, har ikke ført til, at enten biskopper, præster eller menighedsråd har ytret ønske om en lovændring. Dansk Folkeparti vil heller ikke skabe grundlag for, at hvert enkelt sogn kan tilrettelægge og udvikle individuelle ritualer, da det er afgørende for Dansk Folkeparti, at folkekirken står samlet om et så vigtigt emne som dette. Vi har naturligvis respekt for, at folk ønsker en anden ramme om deres parforhold end lige præcis det kirkelige ægteskab, men vælger man én ting, fravælger man også noget andet. Sådan er livet.

Der er ikke udtrykt noget klart ønske fra kirkens folk om at ændre på noget, og da det heller